

Kázání na Nový rok 1. 1. 2023 – Obřízka a Ježíš

Čtení: 1. Mojž. 17,10-14; Lukáš 2,21-40

f. Štěpán Marosz

Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřízce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala. Lukáš 2:21.

Dnes je třeba zmínit dvě věci. Nejprve obřízka. A to druhé o jménu Ježíš, které evangelium popisuje jako zvláštní věc, že bylo nazváno od anděla dříve, než bylo dítě počato v matčině lůně.

Nejprve si povězte něco o obřízce. Mezi obřízkou Pána Ježíše a obřízkou ostatních Židů je velký rozdíl, ne proto, že by se lišila samotná obřízka, ale proto, že osoby nejsou stejné. Rozdíl je tak velký jako mezi nebem a zemí.

Obřízka synů byla zavedena na základě Písma, jak čteme v 1.Mojžíšově 17,10 „*Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán.*“ (Je také stanoveno, jak dlouho má trvat, a to až do Krista.) Abraham s tím začal jako první. Bůh mu totiž přikázal, aby obřezal sebe i celou svou rodinu. Od té doby měl být také každý chlapec osmého dne po narození obřezán. Kdokoli bude mít na těle toto znamení obřízky, tomu bude Pán Bůh Bohem a ujme se ho jako svého lidu.

Z obřízky nám dodnes nezbylo nic jiného, než že ji považujeme za vzor víry. Obřízka totiž měla trvat jen do Kristova příchodu, o němž také prorokovala. Nám však Pán Ježíš Kristus, jehož jsme národem, přikázal, abychom se neobřezávali, ale křtili a věřili, chceme-li být spaseni jako Boží děti.

Co se máme naučit z tohoto starobylého zvyku obřízky? Je to svědectví o tom, že se zdá být pošetilé, co Bůh začíná, když soudíme jen podle svého rozumu. Tak i Abraham, když mu bylo přikázáno, aby se obřezal, si mohl pomyslet: Pane! Co to pomůže ke spasení, když se já, starý člověk, nechám obřezat? A k čemu to dítěti bude? A je to pro muže po obřízce lepší než před ní? Pokud se začneme ptát, proč Bůh nařídil to či ono, pak už ďábel vyhrál, jak dosvědčila Eva v ráji. Měla přikázání nejíst ze zakázaného stromu. Zapomněla na toto přikázání a začala poslouchat ďábla. Bůh jí to zakázal, a tak upadla do ohavné neposlušnosti, pod níž i my stále sténáme. **Proto když Bůh přikazuje, říká nebo činí, zavři ústa, padni na kolena a na nic se neptej, ale dělej, co ti přikazuje, poslouvej, co ti říká, měj radost z toho, co dělá.**

Abraham, který na sobě a svých současníkovi vykonal obřad obřízky, tak představuje vzor pevné a upřímné víry, která by pro nás měla být napomenutím, abychom si počínali podobně a nenechali se rozumem a vlastní moudrostí odvést od Božího slova. Tolik o obřízce starých synů, která

měla trvat jen tak dlouho jako Zákon, tedy až do příchodu Krista, který učinil naplnění zákona, jak je již uvedeno v tom, že dítě Ježíš muselo být obřezáno osmého dne.

Již jsem řekl, že chceme-li mluvit o Kristově obřízce tak, jak by se o ní mělo mluvit, je třeba vzít v úvahu, že rozdíl mezi jeho obřízkou a obřízkou Židů je tak velký jako mezi nebem a zemí. Stejně jako zákon byla i obřízka dána hříšníkům, kteří si zasloužili věčnou smrt. **Kristus je však bez hříchu a Pán zákona.** Zákon není dán Kristu, ale pouze hříšníkům, a Kristus není hříšník. **Jemu se však zalíbilo, že ji nezrušil násilím, ale láskou a pokorou.** Udělal to však pro nás, neboť potřebujeme člověka, **který je bez hříchu, naplňuje za nás Zákon a usmiřuje Boží hněv.** Kdo totiž upřímně věří v Krista, je vykoupen z odsouzení Zákonem.

Pavel píše 1.Korint. 7, 19: "Nezáleží na tom, zda je někdo obřezán nebo není, ale na tom, zda zachovává Boží přikázání. ", také učí, že jen tak můžeme být zachráněni před Zákonem. Obřízkou nikdo nesplní Zákon a nezíská spasení. I když se Židé obřezávali, stále měli toto Boží přikázání: "Budeš milovat Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí". No, ukažte mi člověka, který by se odvážil chlubit, že to dokázal a stále dokáže. "Nepožádáš," volá Zákon. A kdo může říci, že vykonal nebo může vykonat to, co mu přikazuje Zákon? Uvažuj o přikázání, které chceš, o každém musíš přiznat, že je nikdo nezachoval dokonale. Pavel odpovídá slovy z páté knihy Mojžíšovy: "Ti však, kteří spoléhají na skutky zákona, jsou pod kletbou, neboť stojí psáno: ‚Proklet je každý, kdo nezůstává věren všemu, co je psáno v zákoně, a nečiní to. ‘Je jasné, že nikdo není před Bohem ospravedlněn na základě zákona, neboť čteme: ‚Spravedlivý bude živ z víry.‘." Gal. 3, 10-11.

Pavel píše Římanům 7,20-23: „Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já, ale hřích, který ve mně přebývá.Objevuji tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo.Ve své nejvnitřnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím;když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy.“

Křesťanská spravedlnost tedy spočívá v tom, abych poznal, že jsem hříšník, který nemůže naplnit zákon, ale abych nepochyboval. Vždyť Kristus se nade mnou slitoval a za mne se podřídil zákonu a zadostiučinil za něj. Tak i mé srdce řekne: "Kolik toho pro mě učinil Pán Bůh? Jak miluji svého Boha? Neměl bych se snad upřímně starat o Jeho vůli a pilně konat to, co se mu líbí? Tak člověk získá touhu a lásku k Bohu, z čehož pramení právě **plnění Zákona, které se neděje z donucení, ale z dobré svobodné vůle.** **Proto, drahý nebeský Otče! Na tvého Syna spoléhám, smiluj se nade mnou kvůli němu a dej, ať mám z jeho zbožnosti a svatosti užitek až do**

věčného života. Až se každý naučí důvěřovat svatosti a nevinnosti Krista Pána, budeme všichni v bezpečí a nepřemůže nás ani hřích, ani smrt.

Ve druhé části dnešního evangelia evangelista **zmiňuje jméno Ježíš**, které musí být známé, protože ho nevymysleli lidé, ale bylo vysloveno andělem z nebe ještě před početím dítěte v matčině lůně. Každý by si proto měl uvědomit, že se Bohu toto jméno zalíbilo, když jím nazval svého Syna. **Toto slovo znamená Spasitel**. Anděl Gabriel vysvětluje Josefovi, proč má být Kristus nazýván právě takto, jak čteme v Mat. 1, 21: "Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů." Nezapomeňme, že toto dítě se jmenuje Ježíš, protože je Spasitelem, který člověka zachrání z jeho největší bídy, tedy z jeho hříchů, a ne z drobných neduhů, v běžném časném životě. To přikázal světu, který má své krále a vládcy, aby bránili své před nepřáteli; má také otce, matku, aby živil a vychovávali děti; lékaře, aby radili a pomáhali v nemoci, a tak dále... Ale to všechno jsou jen malí zachránci, když je srovnáme s tímto Spasitelem, který zachrání svůj lid **od jeho hříchů**.

Zvažte tedy, od koho můžete očekávat větší dary, zda od Boha, nebo od jiných světských pánů. Pokud nechceme věřit, že po tomto pozemském životě existuje věčný život, pak by pro nás byli dostatečnými zachránci vladaři, váš otec, vaše matka, váš lékař, protože ti jsou určeni Bohem pro tento pozemský život a jeho bídu. Pokud však věříte, že po tomto životě následuje život další, pak k jeho dosažení potřebujete spasitele Ježíše. Kdyby totiž neexistovalo peklo, ďáblovu království, věčná muka a tresty, k čemu by nám byl Pán Ježíš? Člověk by umíral jako strom, který se vyvrátí, nebo dobytek, který se nadechne a zmizí. Vidíte, jak nešťastní jsou lidé, kteří nevěří ani v Boha, ani ve věčný život. Ti, kdo věří, že Bůh existuje, si však brzy uvědomí, že tento život není jediný, ale že existuje ještě jiný život, život věčný. Neboť právě proto, že nám Bůh chce skrze svého Syna pomoci k věčnému životu, zařizuje náš pozemský život tak, že se často zdá, jako by se o nás vůbec nestaral – zahraná pro věčnost, ne pro dočasnost.

Proto se jmenuje Ježíš, aby byl tam, kde lidé poznávají svou bídu a hledají u něj pomoc.

Proto není třeba hledat pomoc jinde. Dábel však chce toto dítě pokřtít jiným jménem – aby byl zachráncem, pro naše denní potřeby ... a ne nás pro věčnost. Chce odvrátit naši soustředěnost někam jinam ...

To je to, co vám Bůh již dal, když v Genesis 1,28 řekl: "Vládněte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad každým živočichem, který se hýbe na zemi." **Ježíš je však povolán, aby byl zachráncem a pomohl nám, když jsme všechno ztratili a když vše, co máme, musí opustit zemi a odejít na věčnost.**

Je mnohokazatelů, kteří učí, že pouhá víra nestačí, chceš-li být spasen(zachráněn), musíš mít dobré skutky a jimi si zasloužit věčný život, také říkají: Dobré skutky jsou „nazývány Ježíš“. Ale mýlí se. Když pronásledovatelé tohoto jména skrze chválu jiných spasitelů a pomocníků nebudou mít ani Ježíše, ani Boha, ale ve svých hříších zemřou a zahynou. Ale ti, kdo se pevně drží tohoto jména Ježíš, budou stát pevně před Bohem a jeho Synem a budou žít.

Mějme toto jméno na paměti a pevně věřme, že toto dítě je náš jediný Spasitel, který nás zachrání před hříchem, smrtí a děblem.

Z dnešního evangelia vyvozujeme dvě ponaučení a společně uvažujeme o jménu a skutku dnešního svátku. **Dítě Ježíš se podrobuje obřízce jako každé jiné dítě. Proč?**Ve staré smlouvě bylo důležité to, co je před očima, nebo na očích.

Proto se však stal Ježíšem, to znamená spasitelem, který nás zachrání od hříchu a neklidného svědomí, od smrti a od všeho zla, které je důsledkem hříchu. Obřezává se a podřizuje se zákonu, aby se splnilo všechno, co kdy Bůh člověku přikázal vykonat, takže když máme neobřezaná srdce a vidíme na sobě velkou neposlušnost, přesto si nezoufáme, ale spoléháme na Krista a říkáme: "Bohužel jsem velký hříšník a neplním vůli svého Boha, ale proto nepochybuji, že Bůh je milostivý". Co jsem totiž neudělal já, udělal za mě Kristus, kterého Zákon nemůže vinit, jako by nesplnil ani to nejmenší přikázání. Proto mě zákon nechá na pokoji a nebude mě obviňovat ani odsuzovat. Nejsem totiž sám, Kristus je se mnou, na něj spoléhám, protože draze zaplatil za mé hříchy a daroval mi svou nevinnost a spravedlnost navzdory zákonu a ďáblu, kteří mě o tuto útěchu nemohou připravit. Takové je využití Kristovy obřízky a jeho jména.

Kristus má být spasitelem celého světa a má se jmenovat Ježíš. Upozorňuji jen na jedno proroctví, které je zapsáno v Izajášovi 9,5. „Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“. Tato jména odkazují na Kristovo dílo a oznamují, že toto dítě nás má zachránit před hříchem, smrtí a děblem a pomoci nám k ospravedlnění a věčnému životu. Jak tedy můžou obstát ti, kteří zbavují Krista jeho jména a vykreslují ho lidem jako přísného a rozhněvaného soudce, k němuž se nelze přiblížit ani získat milost. Kristus, se jmenuje Ježíš a je Spasitel, jak bylo řečeno už v Edenu: "Ono ti rozdrť hlavu a ty jemu rozdrťíš patu.", což znamená, že nás vysvobodí z moci ďábla a jeho království. Kéž Bůh, Otec veškeré útěchy a milosrdenství, ráčí v nás denně rozmnožovat takovou víru a důvěru a v tomto novém roce nás skrze svého Syna, Ježíše Krista, našeho Spasitele, zachová k věčnému životu. Amen.